

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/99/2017
Identifikačné číslo spisu: 5114209699
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Emil Franciscy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5114209699.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne X. G., bývajúcej v Z., zastúpenej JUDr. Marekom Belkom, advokátom so sídlom v Čadci, F. Kráľa č. 1504, proti žalovanej Ing. X.N., bývajúcej v Z., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom v Žiline, V. Tvrdeho č. 17, o zaplatenie 3 360 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13 C 251/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. decembra 2016 sp. zn. 9 Co 368/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa v konaní domáhala, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť jej sumu 3 360 € s príslušenstvom. Poukazovala na to, že i keď sú strany sporu v podieloch po 1/2 spoluvlastníkmi dvojizbového bytu č. XX nachádzajúceho sa vo vchode č. X na 9.. poschodí bytového domu so súpisným č. XXXX na parcele č. C-KN XXXX/XX pre katastrálne územie Z. (ďalej len „sporný byt“), sporný byt užíva výlučne žalovaná. Žalobou požadovaná suma predstavuje náhradu za užívanie spoločnej veci žalovanou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu.

2. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. júna 2016 č.k. 13 C 251/2014-142 žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie, že žalovaná jej bráni v užívaní sporného bytu. Žalovaná v spornom byte užíva iba jednu izbu a príslušenstvo bytu prislúchajúce k jej spoluvlastníckemu podielu. Vychádzajúc z toho dospel k záveru, že žalobkyni nevznikol nárok na peňažnú náhradu za užívanie spoločnej veci žalovanou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 8. decembra 2016 sp. zn. 9 Co 368/2016 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ako vecne správny potvrdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu boli

nepreukázané tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaná užíva sporný byt nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s poukazom na § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Podľa jej názoru je dovolanie dôvodné preto, lebo napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Súdy sa totiž dostatočne nevyrovnali s predloženými dôkazmi, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že žalovaná užíva celý sporný byt a bráni žalobkyni v jeho užívaní, v dôsledku čoho má žalobkyňa právo na žalobou požadovanú peňažnú náhradu. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd neriešil otázku oprávnenosti nároku žalobkyne na náhradu za užívanie spoluvlastníckeho podielu spoločnej veci žalovanou v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Cdo 216/2010, 4 Cdo 277/2009, 4 Cdo 298/2008.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku žalobkyne z § 421 ods. 1 CSP nevyplýva. Navrhla procesne neprípustné dovolanie odmietnuť.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (teda nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

9. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP (ktoré je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP ustanovením *lex specialis*), dovolanie ale podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených § 422 ods. 1 CSP je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

10. V danom prípade sa žalobkyňa žalobou, podanou na súde prvej inštancie 17. marca 2014, domáhala sumy 3 360 €. Výšku minimálnej mzdy v uvedený deň určoval § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 321/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto nariadenia vlády predstavovala minimálnu mzdu suma 352 €; desaťnásobok tejto sumy je 3 520 €. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (3 360 € < 3 520 €).

13. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolací súd ani neskúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho

súdu, ktoré záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalobkyne nepristúpil ani k posúdeniu, či napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

14. Najvyšší súd odmietol neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP.

15. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.